

KPS Blog juni 2019:

‘Persoonlijk Risicomanagement’

Over de verschuiving van risico’s naar deelnemers

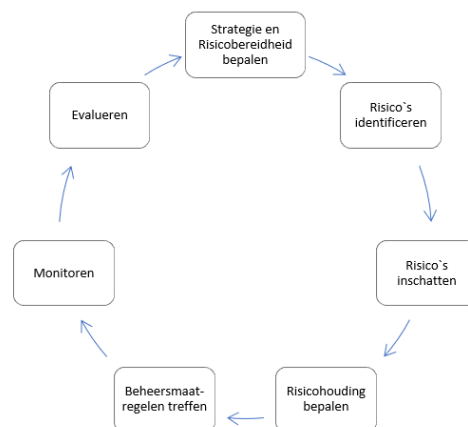
Integraal risicomanagement, sleutelfunctiehouder risicobeheer, risicoraamwerk, de “tweede lijn”: we komen al deze termen meer en meer tegen in de dagelijkse praktijk. Maar wie denkt er bij risicomanagement eigenlijk nog aan zichzelf? En aan het risico op een ontoereikend inkomen voor later?

Vanuit de praktijk merk ik dat risicomanagement veelal gericht is op het niveau van het pensioenfonds en zijn uitvoerders. En ja, natuurlijk, daarmee is het indirect natuurlijk ook gericht op de deelnemers. Maar gezien de trend van individualisering en een mindere mate van collectieve risicodeling, van een verschuiving van DB- naar DC-contracten, van afnemende bijstortverplichtingen door werkgevers, en van andere risicoverschuivingen richting de deelnemers, is wellicht een verschuiving naar meer persoonlijk risicomanagement ook op zijn plaats.

Wat is risicomanagement en hoe kan je dit als deelnemer op je eigen privé situatie toepassen? Eigenlijk is risicomanagement helemaal niet ingewikkeld. We maken het soms wel ingewikkeld met zijn allen, maar in de kern komt het neer op het volgende:

- Je bepaalt hoeveel risico je wenst te lopen
- Je kijkt welke risico’s er zijn, hoe groot deze zijn en welke beheersing er mogelijk is
- En tot slot monitor je of je netto risico na beheersing nog past bij de mate waarin je risico wenste te lopen

Deze cyclus doorloopt het pensioenfonds, maar ook jij als je bijvoorbeeld naar je zorg kijkt: Hoeveel (eigen) risico wil ik lopen? Welke (gezondheids)risico’s spelen er op het moment voor me? En voel ik me hier nog een beetje prettig bij, of wens ik toch minder risico te lopen komend jaar?

Iedereen maakt deze keuzes voor zich en iedereen doet waar hij of zij zich prettig bij voelt. De overheid legt deze keuze, dit risico en deze risicobeheersing ook meer en meer neer bij jou als individu. En evenals de risico’s die vanuit de overheid naar jou zijn verhuisd, zijn er dus ook meer en meer risico’s die vanuit het pensioenfonds op je afkomen waar je iets mee zal moeten doen: ‘persoonlijk risicomanagement’.

Wellicht ligt er voor pensioenfondsen een mooie kans op het communicatievlak: Waarom zenden we vooral en proberen we altijd alles helemaal uit te leggen? Wat als we de risico’s gewoon communiceren zoals ze zijn? “Pensioen is niet risicovrij: hierbij een aantal vragen die je jezelf kunt stellen en mogelijke beheersmaatregelen die je in kunt richten, zodat je de keuzes kunt maken waar jij je prettig bij voelt.” Risicogebaseerd communiceren. Ik denk dat het faciliteren van een meer persoonlijk risicomanagement zal leiden tot meer betrokkenheid, een meer verantwoord pensioen en tot minder teleurstellingen tijdens de oude dag. En daar doen we het immers voor, toch?

Karel Bunte

Lid van de KPS-werkgroep Risicomanagement

Dit blog is op persoonlijke titel op uitnodiging van KPS geschreven: www.kps.nl

